

Mayte Vieta ironitza sobre la visió turística d'aquest paisatge emblemàtic ■ JORDI RIBOT/CLICK ART FOTO

La Fontana d'Or de Girona mostra la visió actual del litoral gironí a través d'onze muntatges artístics

Costa Brava: l'idi·li s'ha acabat

Elsabet Escriche
GIRONA

Salvador Dalí i Josep Pla van donar a conèixer la Costa Brava arreu del món. Setanta anys més tard la imatge del litoral gironí ha canviat molt. Amb l'objectiu d'explicar la nova Costa Brava, la Fontana d'Or presenta una mostra encarregada pel Patronat de Turisme amb motiu del centenari del bateig d'aquesta zona del litoral gironí. Des d'un primer moment, el seu comissari, l'historiador i crític d'art Daniel Giralt-Miracle, va tenir clar que volia fer una lectura "d'ara" del litoral gironí emparant-se en els llenguatges contemporanis, com la fotografia, els recursos multimèdia, les projeccions i les *performances*.

"No hem fet una visió retrospectiva sinó prospectiva", reconeix Giralt-Miracle. "És possible que sigui una visió menys idíl·lica que la que ens han ofert els artistes que els han precedit, però és sens dubte més real", afegeix el comissari.

En total han participat en el muntatge onze artistes que han tingut en algun moment de la seva vida algun lligam amb la Costa Brava. Es tracta d'Eugènia Balcells, Jordi Bernadó, Mireya Masó, Pere Noguera, Ester Partegàs, Perejaume, Tere Recarans, Mireia Sentís, Montserrat Soto, Enla-

En el muntatge hi han participat onze artistes, com Eugènia Balcells, Jordi Bernadó i Mayte Vieta

lia Valldosera i Mayte Vieta.

Entre les obres que s'hi poden veure, hi ha la contraposició feta per Partegàs d'elements naturals del litoral gironí, com penya-segata, amb el seu ambient de discoteca; fotografies de Bernadó realitzades des de les finestres de residències típiques de la burgesia de principis del segle XX, i la instal·lació de Valldosera d'un paisatge tallat per les vies de trànsit i explicat a través de dos testimonis que van ser víctimes d'accident de cotxe.

També hi podem veure les imatges de les roques erosionades de Blanes, de Vieta; la recreació d'una de les obres mestres de Balcells, *Anar-hi anant*, en què l'aigua té un paper clau, i la poesia visual de Masó en què, sota el títol *Costa Brava S.A.*, analitza el paisatge del litoral gironí amb la crítica inclosa de l'eliminació de la natura.

La proposta de l'artista més veterà, Noguera, és una visió dels paisatges socials i objectuals que envolten la Costa Brava a través de còdols de roca, de terra

cuita i deixalles de la societat consumista.

"Són històries, maneres de veure la Costa Brava tal com avui la vivim, la sentim i la veiem", resumeix Giralt-Miracle. "És el llegat que deixarem als nostres successors", afegeix.

Com és habitual, els onze muntatges, que ocupen tota de la Fontana d'Or, seran recollits en un ostàleg. La mostra estarà oberta tot l'estiu perquè la puguin veure tant els gironins com els turistes. "Així podran comprovar que la Costa Brava és molt antiga, però també, molt contemporània", puntualitza el comissari.

La presentació de l'exposició, que es va fer ahir, va ser el primer acte del nou president de Caixa Girona, Manel Serra, que ocupa el càrrec des del passat 1 de juliol. Serra va destacar el vessant turístic del litoral gironí. ■

*
La Costa Brava. Segle XXI
LA FONTANA D'OR
CIUTADANS, 19. GIRONA.
FINS AL 04/10/2009

Crítica teatre

Francesc Massip

Xafogosa correcció

Èdipo, una trilogia

Direcció: Georges Lavaudant
Teatre Grec, 23 de juliol.

Loable i difícil empresa voler sintetitzar en un parell d'hores la trilogia de Sòfocles... *Èdipo rei* o la indagació dels vertaders orígens, considerada la millor tragèdia de l'antiguitat, és potser la més intensa. Comença amb l'anunci del

anunci publicitari. Rosa Novell incorpora una austringent locasta que fa inquietants, vertiginoses confidències a un Èdipo que per damunt de tot vol saber la veritat. El cec Tirèsies, un Miguel Palenzuela amb els ulls pintats de negre, prova de dissuadir-lo en el seu irreductible propòsit. Les certituds arriben cada cop

Un sobri Eusebio Poncela (dreta) encarna el rei Èdipo en el muntatge de Lavaudant ■ ROS RIBAS

sacerdot de Zeus, vestit de cardenal romà, sobre l'únic remei per aturar les malvestats que assolen Tebes: castigar l'assassí del vell rei Laios. Ho diu empiàcat damunt d'una mena de teatral que evoca l'antic *proskention* des d'on declamaven els protagonistes. Èdipo apareix en hàbit negre, com un capellà preconiliar. L'estètica vaticana envaeix l'escena i recorda la desfilada de models del film *Roma* de Fellini.

Un sobri Eusebio Poncela encarna el nou rei, amb una interpretació freda i entretallada, amb estranyes pauses que acaben conferint al personatge una rítmica monotonía. I recita el decret per trobar l'autor del crim com si fes un

més implacable i la tragèdia esclata. L'exili s'explica ràpidament a *Èdipo a Colonos*, quan l'infortunat, que s'ha arrencat els ulls en veure el suïcidí de l'esposa i mare, marxa a l'exili en compliment del seu propi decret i acompanyat per la filla (i germana) Antigona, que incorpora amb dignitat, però sense especial vibració, Laia Marullí. Tot plegat s'acompanya per unes projeccions videogràfiques en una cortineta del teatre. Són imatges decoratives, sense cap funció significativa ni escènica, pur ornament, com les misterioses escultures que apareixen en escena. Si a això hi afegim una xafogosa espessa, comprendran que m'hai estalviat la tercera part.

L'ALBUFERA

L'ALBUFERA
GUIA DE DESCOBERTA
DEL PARC NATURAL
Paco Torroci, Papa Prosper

PUV
PUBLICITAT
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
<http://puv.uv.es>